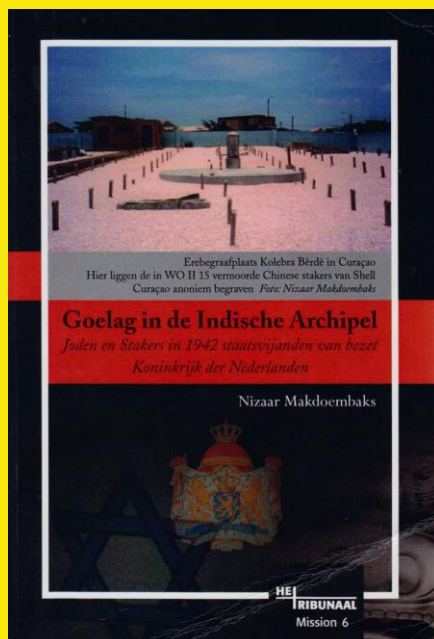

Makdoembaks' eerste boek over de misstanden in de West-Indische koloniën tijdens WO II

Op 7 april 2008 presenteerde Nizaar Makdoembaks deze studie van 510 pagina's over verborgen geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden gedurende de Tweede Wereldoorlog. Een groot deel van dit boek is gewijd aan de Februari staking op Curaçao die jaarlijks door de SEOC herdacht wordt.

Goelag in de Indische Archipel Joden en stakers in 1942 staatsvijanden van bezet Koninkrijk der Nederlanden

Europa en haar koloniën danken hun bevrijding in WO II voor een belangrijk deel aan Suriname, de Antillen en Nederlands-Indië. De productie van bauxiet in Suriname en benzine in Curaçao waren van groot belang voor de geallieerde oorlogsmachine in Noord-Afrika en later Europa. Het in de vaart houden van de schepen van de Koninklijke Paketvaart Maatschappij in het Oosten droeg bij aan de strijd tegen Japan.

Het functioneren van deze Nederlandse ondernemingen werd veiliggesteld door stakers te behandelen als staatsvijanden. Zowel in Oost- als in West Indië sloot de koloniale overheid stakers zonder pardon op in kampen. In 1942 eindigde een staking van Chinese stokers aan boord van CPM (Shell) tankers op Curaçao in een bloedbad. Inheemse stakers in Oost Indië werden tussen de Japanse krijgsgevangenen gezet in kampen in Australië. Ook de naar Suriname en Curaçao vluchtende Nederlandse Joden konden daarom niet terecht in de overzeese gebieden. Ieder vraagstuk dat zich door de oorlog aandeed, waaronder ook de opvang van duizenden Joods Nederlandse vluchtelingen overzee, was over de regering in Londen ondergeschikt aan het veiligstellen van de genoemde industrieën. Officieel heette het dat hieraan gerelateerde beslissingen genomen werden in het belang van de oorlog tegen de Nazi's en de Japanners.

Makdoembaks toont in zijn boek echter op overtuigende wijze aan dat de ware achtergrond bij het breken van de stakingen met geweld en internering, en het talmen met de opname of het ronduit weigeren van Joodse vluchtelingen een heel andere was. De Nederlandse overheid in ballingschap was zo bang haar grip op de koloniën te verliezen dat zij er alles aan deed om de grote maar antikoloniale bondgenoot Amerika te vriend te houden, onder meer door bauxiet en olie industrieën voorrang op alles te geven. De VS ging ondertussen zo ver de oorlog te gebruiken om een bezetting van Suriname en de Antillen te legitimeren die als einddoel had deze gebiedsdelen na de oorlog richting onafhankelijkheid te drijven. Daarom was het verborgen motief van de Nederlandse regering in ballingschap het behouden van de Oost en de West voor het Koninkrijk na de oorlog. En als het motief verborgen is mag vanzelfsprekend de latere geschiedschrijving niet ineens openheid geven. Zo kon het gebeuren dat bij de waarheidsvinding, in casu de *Parlementaire Enquête Regeringsbeleid 1940-1945* en de omvangrijke studie van Dr. L. de Jong, grote hiaten in de verzamelde kennis over beslissingen en motivering ontstonden. Met het verschijnen van *Goelag in de Indische Archipel* zijn deze hiaten gevuld. Met deze studie in de hand kan de weg naar rehabilitatie van de slachtoffers worden vervolgd.

Nizaar Makdoembaks is voormalig huisarts, onderzoeker-publicist en tevens voorzitter van de Stichting Eerherstel Oorlogsslachtoffers Curaçao (SEOC). Van zijn hand verscheen onder andere *Psychiatrie – een dodelijk wapen tegen de dissidente SDAP'er LOUIS DOEDEL, Het Koningin Wilhelminabrugincident* (2008), naast publicaties gebaseerd op zijn tijd als huisarts in de Bijlmer, zoals: *Grenzeloos ziek, ethische wonden in de gezondheidszorg* (2008) en *Hoogleraren En Gemeente Misleiden Lotgenoten Bijlmermeerramp* (2007).

Colofon

Uitgeverij

Het Tribunaal, Amstelveen

© N. Makdoembaks, 2008

510 pagina's

ISBN 978-90-810890-5-0

Prijs € 29,95 (exclusief verzendkosten ± € 4,-)

te bestellen in de boekhandel of [direct online](#).

